

Underændringsforslag nr. 4
forkastedes med 98 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes med 98 stemmer mod 7.

Ændringsforslag nr. 6, § 1 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 8 om indsættelse af en ny paragraf, § 3, ændringsforslag nr. 9 og § 4, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om virksomhedsledelse (af Poul Dam m. fl.).

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LIII) findes i tillæg A. sp. 4009, fremsættelsen i tidenden sp. 5949.

Forslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgård): Socialistisk folkepartis forslag går ud på, at der ved lovgivningsmæssige foranstaltninger skal sikres repræsentanter såvel for den investerede kapital som for de beskæftigede og eventuelt også for det offentlige andel i ledelsen af enhver virksomhed, der beskæftiger mindst 5 personer. Forslaget tager sigte på en principdebat, og jeg skal derfor lægge det til grund for lidt bredere betragtninger.

Lad mig først bemærke, at det er et tilfælde, for ikke at sige måske en tilfældighed, der ligner en tanke, at forslaget er fremsat den 15. maj, altså samme dag, som folketinget vedtog en dagsorden, der bl. a. opfordrede regeringen til at tilskynde arbejdsmarkedets hovedorganisationer til at indgå

ny aftale om samarbejdet på de enkelte virksomheder og til i fornødent omfang at fremme gennemførelsen heraf ved lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Et godt og demokratisk samarbejde på arbejdspladserne er både en menneskelig, en erhvervsmæssig, en faglig og en offentlig interesse. Derfor må også alle parter, dvs. de enkelte arbejdstagere, virksomhedsledelser, de faglige organisationer og det offentlige hver på sin måde medvirke til at tilvejebringe grundlaget for trivsel og demokrati på arbejdspladsen.

I socialistisk folkepartis forslag er samarbejdet på arbejdspladsen mere snævert anskuet som et ansvar specielt for virksomhedsledelsen. Man gør dennes sammensætning til det væsentlige og ønsker bestemmelser om denne sammensætning fastsat ved lov. Socialistisk folkeparti mener endvidere, at man ved den samme foranstaltning — altså lovmæssig fastsættelse af virksomhedsledelsens sammensætning — kan skabe det, man kalder økonomisk demokrati. I denne forbindelse tager socialistisk folkeparti afstand fra tanker om at basere økonomisk demokrati på de beskæftigedes medejendomsret og kapitalbesiddelse, herunder specielt tager man afstand fra at give lønmodtagernes organisationer indflydelse ad denne vej.

Jeg er enig i adskilligt af dette. Jeg er således enig i at tage afstand fra organisationssejede fondsdannelser af den art og med det sigte, som senest har været diskuteret på grundlag af tidligere statsminister Viggo Kampmanns tanker. Jeg frygter, at resultatet kunne blive en forening af organisationsmæssig og økonomisk magt, der i praksis ville få såre lidt med demokrati at gøre.

Derimod mener jeg — og jeg forstår, at det er i modsætning til, hvad socialistisk folkeparti mener — at udbyttedeling og medejendomsret praktiseret inden for rammerne af den enkelte virksomhed kunne være virksomme midler i bestræbelserne for at udbygge et trivselsbefordrende og demokratisk samarbejde mellem virksomhedsledelse og arbejdstagere.

Jeg er også enig med forslagsstillerne i, at det i meget væsentlig grad er et virksomhedsledelsesproblem at skabe demokrati på arbejdspladsen. Det er imidlertid nok ikke så meget virksomhedsledelsens sammensæt-